

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 179/2011-26

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. júna 2011 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudcov Juraja Horvátha a Lajosa Mészároša prerokoval prijatú sťažnosť spoločnosti D., s. r. o., právne zastúpenej advokátom JUDr. P. P., H., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 564/08 a takto

r o z h o d o l :

1. Okresný súd Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 564/08 porušil základné právo spoločnosti D., s. r. o., aby sa jej vec prerokovala bez zbytočných prietáhov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a jej právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Piešťany vo veci vedenej pod sp. zn. 4 C 564/08 p r i k a z u j e konať bez zbytočných priet'ahov.

3. Spoločnosti D., s. r. o., p r i z n á v a primerané finančné zadost'učinenie v sume 1 000 € (slovom tisíc eur), ktoré j e Okresný súd Piešťany p o v i n n ý vyplatiť jej do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Spoločnosti D., s. r. o., p r i z n á v a náhradu trov právneho zastúpenia v sume 261,82 € (slovom dvestošesťdesiatjeden eur a osemdesiatdva centov), ktorú j e Okresný súd Piešťany p o v i n n ý vyplatiť na účet jej právneho zástupcu JUDr. P. P., H., do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 179/2011-11 zo 4. mája 2011 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť spoločnosti D., s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Piešťany (ďalej len „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 564/08 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Zo sťažnosti vyplynulo najmä, že „(...) Sťažovateľ sa podaným návrhom na vypratanie nehnuteľnosti zo dňa 21. 10. 2008 domáhal vypratania nehnuteľností zapísaných v jeho prospech na LV č. 8284 pre kat. úz. H.(...)

Predmetné konanie bolo vedené pod sp. zn. 4C/564/2008 na Okresnom súde Piešťany. Sťažovateľ žiadal viacerými písomnými podaniami (25. 11. 2008, 3. 12. 2010)

naposledy sťažnosťou na prietahy v konaní určenej predsedovi suda zo dňa 23. 02. 2011, o odstránenie prietahov v predmetnom konaní a vytyčenie termínu pojednávania, nakoľko posledný úkon súdu známy sťažovateľovi bolo oznámenie o odročení pojednávania zo dňa 2. 9. 2009 vytyčeného pôvodne na termín 27. 09. 2009. Od uvedeného dátumu t. j. od 2. 9. 2009 nebol vykonaný žiaden úkon súdu známy účastníkovi konania a napriek výzvam od uvedeného dátumu nebol vytyčený termín pojednávania. Spis mal pôvodne pridelený sudca JUDr. Z., pričom spis bol v dôsledku stáže spomínaného sudcu na Krajskom súde Trnava pridelený zákonnej sudkyňi JUDr. A. a to v priebehu mesiaca júl 2010. Mám však za to, že uvedená skutočnosť nemôže ospravedlniť vzniknuté prietahy v súdnom konaní, ktoré nastali jednak pred ako aj po pridelení spisu JUDr. A. Ďalej uvádzam, že zo strany sťažovateľa neboli podniknuté žiadne úkony, ktoré by odôvodňovali vzniknuté prietahy v predmetnom konaní a uvádzam, že zo strany sťažovateľa nedošlo k žiadnym prietahom, nakoľko bol aktívny a svojimi podaniami sa dožadoval rozhodnutia v uvedenej veci. (...)

Mám za to, že nečinnosťou Okresného súdu Piešťany, teda nevykonávaním žiadnych úkonov súdu a nepojednávaním vo veci 4C/564/2008 došlo k porušeniu článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v súvislosti s právom na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. (...) Domnievam sa, že takmer 1,5 ročná absolútna nečinnosť Okresného súdu Piešťany - od 2. 9. 2009 do 24. 02. 2011 možno považovať za závažné porušenie základného práva vyplývajúceho z článku 6 ods. 1 Dohovoru a článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. (...) Keďže na dĺžku súdneho konania a lehoty na jeho skončenie nie sú určené intervaly, musia sa tieto lehoty počítat' na mesiace a nie roky. Absolútna nečinnosť súdu v tomto konaní môže mať závažné následky pre navrhovateľa, nakoľko sa domáha vypratanie nehnuteľnosti, ktorú podľa názoru sťažovateľa užíva odporca v konaní 4C/564/2008 bez právneho titulu resp. neplní svoje povinnosti ako platenie nájomného. Takouto nečinnosťou súdu prelo sťažovateľovi môže vzniknúť škoda, ktorú mu nik neuhradí. (...)

Sťažovateľ uvádza, že z dôvodu postupu Okresného súdu Piešťany bolo porušené právo spoločnosti D., s. r. o. na prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, nakoľko postupom Okresného súdu Piešťany vznikli neodôvodnené prietahy v konaní, a nakoľko niet

iného súdu na území Slovenskej republiky, ktorý by chránil jeho základné právo na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov. (...)

Sťažovateľ zároveň žiada aj priznanie primeraného finančného zadostučinenia v sume 1 000 Eur z dôvodu porušenia práva na prerokovanie svojej veci bez zbytočných prietahov -nekonanie Okresného súdu Piešťany od 02. 09. 2009 do 24. 02. 2011, ktoré sťažovateľ odôvodňuje tým, že v tomto konaní súd nezabezpečil a neposkytol ústavou garantované právo na súdnu a inú právnu ochranu a ani neodstránil stav právnej neistoty. (...) v uvedenej veci porušovateľ od 02. 09. 2009 do 24. 02. 2011 vôbec nekonal, napriek tomu, že sťažovateľ sa opakovane namietal prietahy v konaní. Ústavný súd SR podľa ustálenej judikatúry prihladne na intenzitu porušenia čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorá bola vysoká, keďže prerástla až do úplného popretia tohto práva pre sťažovateľa. Zároveň podľa názoru ústavného súdu priznanie primeraného finančného zadostučinenia prichádza do úvahy predovšetkým v tých prípadoch, keď porušenie základného práva alebo slobody nieje už možné napraviť. (...)

Sťažovateľka napokon navrhla, aby ústavný súd vo veci nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd Piešťany v konaní vedenom pod sp. zn. 4C/564/2008 porušil právo D., s. r. o., na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Spoločnosti D., s. r. o. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 1 000 Eur (slovom jedentisíc eur), ktoré je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu

3. Spoločnosti D., s. r. o. priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 261,82 Eur, ktorú je Okresný súd Piešťany povinný vyplatiť, na účet právneho zástupcu JUDr. P. P. do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

2. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrila predsedníčka okresného súdu listom sp. zn. Spr 329/11 z 31. mája 2011, v ktorom uviedla tieto skutočnosti:

„(...) Z obsahu spisového materiálu vedeného pod sp. zn. 4C/564/2008 vyplýva, že dňa 27. 10. 2008 bol na Okresnom súde Piešťany podaný návrh o vydanie rozkazu na

plnenie na vypratanie nehnuteľnosti. Vec bola pridelená na rozhodnutie zákonnému sudcovi Mgr. V. Z. pod sp. zn. 4C/564/2008. Dňa 05. 01. 2009 vytyčil zákonný sudca pojednávanie na deň 25. 03. 2009, na ktorom boli účastníci vypočutí a pojednávanie bolo odročené na termín 08. 04. 2009 za účelom doplnenia dokazovania. Dňa 08. 04. 2009 bolo pojednávanie odročené na 13. 05. 2009 za účelom doplnenia dokazovania výsluchom svedkyne. Toto pojednávanie sa neuskutočnilo z dôvodu ospravedlnenia neúčasti odporcu, jeho právneho zástupcu a svedkyne a bolo odročené na neurčito s tým, že právny zástupca odporcu bude vyzvaný, aby oznámil ukončenie práceneschopnosti. Nakoľko bol zákonný sudca od 03. 06. 2009 do 15. 11. 2009 práceneschopný, predmetná vec bola dňa 18. 09. 2009 dodatkom č. 6 k Rozvrhu práce na rok 2009 pridelená na prejednanie a rozhodnutie sudkyňi tunajšieho súdu JUDr. L. C. Po ukončení práceneschopnosti Mgr. V. Z. dňa 30. 04. 2010 vytyčil termín pojednávania na deň 30. 06. 2010, ktoré bolo odročené na termín 27. 09. 2010. Vzhľadom na skutočnosť, že zákonný sudca bol od 01. 09. 2010 dočasne pridelený na výkon funkcie sudcu na Krajský súd v Trnave, všetky spisy v jeho súdnom oddelení boli prerozdelené medzi ostatných sudcov vybavujúcich civilnú agendu a daná vec bola dňa 23. 09. 2010 pridelená na prejednanie a rozhodnutie Mgr. K. A. Opatrením predsedu súdu zo dňa 02. 05. 2011 bola daná vec dňa 09. 05. 2011 pridelená Mgr. V. Z., keďže sa jeho dočasné pridelenie na Krajskom súde v Trnave k 30. 04. 2011 skončilo a doposiaľ zákonný sudca neurobil vo veci žiaden procesný úkon.

Záverom uvádzam, že netrvám na ústnom pojednávaní a súhlasím s tým, aby Ústavný súd SR upustil od ústneho pojednávania v zmysle ust. § 30 ods.2 zákona o ústavnom súde.“

3. Právny zástupca sťažovateľky nevyužil svoje právo, aby zaujal stanovisko k uvedenému vyjadreniu predsedníčky okresného súdu, listom z 13. júna 2011 však ústavnému súdu oznámil: „*V predmetnom konaní žiadame a súhlasíme s upustením od ústneho pojednávania.*“

4. Pretože účastníci konania netrvali na ústnom pojednávaní v napadnutej veci, ústavný súd podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich vyjadreniami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov

zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na okresnom súde pod sp. zn. 4 C 564/08:

Dňa 27. októbra 2008 podala sťažovateľka okresnému súdu návrh na začatie konania o vydanie rozkazu na plnenie na vypratanie nehnuteľnosti proti N., s. r. o. (ďalej len „odporca“). Vec bola pridelená na prerokovanie a rozhodnutie zákonnému sudcovi Mgr. V. Z.

Dňa 24. novembra 2008 sťažovateľka urgovala okresný súd o vydanie predmetného rozkazu.

Dňa 5. januára 2009 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 25. marec 2009.

Dňa 24. marca 2009 sťažovateľka podala okresnému súdu podrobný „časový prehľad udalostí a dokumentov“.

Dňa 25. marca 2009 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 8. apríl 2009 pre účely doplnenia dokazovania.

Dňa 30. marca 2009 odporca predložil súdu zväzok súvisiacich dokumentov.

Dňa 8. apríla 2009 sa uskutočnilo vo veci pojednávanie, ktoré bolo odročené na 13. máj 2009 pre účely ďalšieho dokazovania.

Dňa 13. mája 2009 bolo pojednávanie odročené na neurčito, pretože sa nedostavil odporca a jeho právny zástupca, ako ani predvolaná svedkyňa, ktorí svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnili. Okresný súd vyzval konateľa odporcu, aby bezodkladne predložil oznámenie o ukončení jeho práceneschopnosti.

Dňa 10. júla 2009 odporca oznámil súdu, že práceneschopnosť jeho zástupcu ešte trvá, inak v prípade ukončenia práceneschopnosti má plánovanú dovolenku do 23. augusta 2009.

Dňa 18. septembra 2009 bola vec (do 22. novembra 2009) pridelená na prerokovanie a rozhodnutie JUDr. L. C. z dôvodu dlhodobej práceneschopnosti zákonného sudcu.

Dňa 4. mája 2010 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 30. jún 2010.

Dňa 29. júna 2010 bolo súdu doručené ospravedlnenie neúčasti odporcu na nariadenom pojednávaní z dôvodu zahraničnej služobnej cesty jeho právneho zástupcu.

Dňa 30. júna 2010 bolo pojednávanie odročené na 27. september 2010.

Dňa 2. septembra 2010 bolo vydané upovedomenie účastníkom konania o zrušení termínu nariadeného pojednávania z dôvodu dočasného pridelenia zákonného sudcu na výkon funkcie na Krajský súd v Trnave s tým, že opätovný termín pojednávania určí nový zákonný sudca.

Dňa 23. septembra 2010 súd prideliť vec novej zákonnej sudkyňi Mgr. K. A.

Dňa 4. mája 2011 bola vec pridelená na prerokovanie a rozhodnutie sudcovi Mgr. V. Z.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 564/08 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo, alebo nebolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

1. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že doterajší zdĺhavý priebeh napadnutého konania ústavný súd nemôže pripísať na vrub faktickej náročnosti alebo právnej zložitosti prerokovávanej veci. Napokon túto skutočnosť ani predsedníčka okresného súdu nenamietala.

2. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmvanej veci, ústavný súd nezistil žiadnu závažnú okolnosť, ktorá by mala byť osobitne zohľadnená na jej ťarchu pri posudzovaní otázky, či a z akých dôvodov došlo v tomto konaní k zbytočným priet'ahom, teda doterajšia dĺžka napadnutého konania nebola vyvolaná správaním sťažovateľky.

3. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a konštatuje, že okresný súd bol v napadnutej veci nečinný minimálne v období od 18. septembra 2009 do 4. mája 2010 (sedem mesiacov) a od 2. septembra 2010 až dosiaľ (osem mesiacov). Okresný súd teda počas viac ako jedného roka vo veci nevykonával absolútne žiadny úkon smerujúci k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v napadnutej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). K týmto priet'ahom pritom nedošlo v dôsledku zložitosti veci ani správania účastníkov, ale výlučne v dôsledku postupu súdu. V súvislosti so skutočnosťou, že v danej veci „z objektívnych dôvodov“ dochádzalo k permanentným zmenám zákonného sudcu, treba zdôrazniť, že ústavný súd pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec. Preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení predsedníčky okresného súdu. V tejto súvislosti ústavný súd už uviedol (pozri napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 28/01, I. ÚS 50/01, I. ÚS 108/02, I. ÚS 38/03), že nedostatočné personálne obsadenie súdu a nadmerné množstvo vecí, v ktorých sa musí zabezpečiť súdne konanie, by mohlo len dočasne ospravedlniť vzniknuté priet'ahy, a to len v tom prípade, ak sa na ten účel prijali včas adekvátne opatrenia. Ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, a tým vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote. Z vyjadrenia predsedníčky okresného súdu nevyplýva prijatie účinných opatrení. Skutočnosť, že okresný súd mal personálne problémy, ktoré nedokázal alebo nemohol riešiť, nemôže byť pripočítaná na ťarchu účastníka konania a nemá povahu okolností, ktoré by vylučovali zodpovednosť súdu, ktorý je vecne a miestne príslušný na rozhodnutie vo veci občana, ktorý sa naň obrátil (pozri napr. I. ÚS 156/02).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

4. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných prieťahov.

5. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie v sume 1 000 € najmä z dôvodu, že *„v tomto konaní súd nezabezpečil a neposkytol ústavou garantované právo na súdnu a inú právnu ochranu a ani neodstránil stav právnej neistoty“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky považuje za primerané v požadovanej sume 1 000 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

6. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia za dva účelne vynaložené úkony právnej služby (prípravu a prevzatie zastúpenia a podanie sťažnosti z 11. marca 2011). Za dva úkony vykonané v roku 2011 patrí odmena v sume dvakrát po 123,50 € a dvakrát režijný paušál po 7,41 € v zmysle vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Celkové trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú preto sumu 261,82 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o sťažovateľkou uplatnených trovách konania rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 3 výroku tohto rozhodnutia.

7. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod právoplatnosťou rozhodnutia uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. júna 2011